

drugem delu se nam pa zdi, da je g. pisatelj po znani učenjaški navadi nekoliko predaleč zašel v minuciozne podrobnosti, za katere bodo g. pisatelju sicer hvaležni književni zgodovinarji, a ne veliko občinstvo v obče, kateremu je napósled vender le knjiga namenjena. Sploh pa smo veseli knjige, ki Hrvate korenito seznanja s prvim pesnikom našim, a priporočamo jo tudi Slovencem, osobito ónim, ki se še le učé hrvatskega jezika, kajti igraje bodo čitali hrvatski pisano knjigo, razpravljajočo znano jim gradivo. Cena knjigi je po 50 kr. in prodaja jo g. pisatelj v Zagrebu.

„Slovinac“, ilustrovani leposlovni list, ki po trikrat na mesec izhaja v Dubrovniku, prinaša v svoji 24. št. l. l. obširnejši nekrolog o pokojnem dr. Jan. vit. Bleiweisu Trsteniškem. „Slovinac“ objavlja izvrstne članke beletristične in znanstvene vsebine, tiskan je z latinico in cirilico ter stane vse leto 5 gld.

Poviest Bosne do propasti kraljevstva. Napisao ju po prvih virih V. Klaić. U Zagrebu. Troškom piščevim, a tiskom Dioničke Tiskare 1882. 8°, 352 str. Ciena 2 for. — Učeni pisatelj, profesor hrvatske zgodovine na vseučilišči zagrebškem, pripoveduje nam v tej knjigi z mirno, objektivno besedo, vedno opiraje se na prve zgodovinske vire, politično povest tužne Bosne od najstarejše dobe do propasti bosenskega kraljevstva l. 1463. Toplo jo priporočamo vsem, ki se hoté poučiti o Bosni, kakeršna je bila pred turškim osvojenjem. Knjigo prodaja „Dionička Tiskara“ v Zagrebu in g. pisatelj sam (Nikolićeva ulica br. 14).

Beiträge zur Literatur der kroatischen Volkspoesie. Von S. Singer. Agram. Verlag von L. Hartman 1881. 8°. 111. Takšen je naslov te dni mej ljudi dane in bivšemu zagrebškemu profesorju dr. I. I. Hančlu posvečene knjižice. Ti prilogi tiskani so bili v podlistku „Agramer Zeitung“; g. pisatelj pak tega na knjigi ni označil, kar se mi jako čudno zdi. Snov, po g. Singerji razpravljana je za političnih novin podlistek jako primerna in zanimljiva, a ponatisa ni vredna. G. Singer sicer meni, „dass er über diesen Zweig der literarischen Geschichte eine Leistung geschaffen, welche als eine neue Etappe in der spärlichen Literatur über diesen Gegenstand betrachtet zu werden verdient“, a meni se to ne vidi.

V predgovoru ponavlja g. pisatelj staro, a pravično tožbo, da imajo tujci o Slovanih čudne, časih strašno bedaste nazore. Naši pradedje priborili so si naslov „antemuralis christianitatis“; oni prelivali so za vso Evropo svojo krv, ko so drugi evropski narodi mirno napredovali. Da se je v oni dobi večnega boja mogla v Dalmaciji poroditi književnost, to je res fenomen; a da se ta književnost tako v zvezde kuje, kakor so to delali stari Ilirci, to je nespametno. Povsem neumevno nam je torej, kako more g. Singer te fraze ponavljati. Prof. Pavić, katerega g. Singer, kakor je iz „Beiträgov“ razvidno, visoko čisla, izrekel je že često svoje jedino pravo mnenje o tej stvari.

Prva polovica g. Singerjeve knjižice (1—65) izpisana je iz Jagićeve razprave „Gradja za slovinsku narodnu poeziju“ (Rad XXXVII), česar pa nikder povedano ni. Jako čudno pa je, kako ima potem g. Singer pogum o moži, kakeršen je Jagić, na 46. str. v opomnji tako nesramno govoriti. — V drugi polovici teh „Beiträgov“ (65—111) govori g. Singer o nemških, italijanskih, francoskih, angleških, slovanskih in madjarskih prelagateljih srbskih ali hrvatskih narodnih pesnij. — Tudi ta oddelek nima nobene absolutne vrednosti. Gospod Singer mnogo pripoveduje, a ničesar ne pové. O vsakem prelagatelji nam vestno poroča,